

Amintiri și timpuri bune

Ionutz21

La fereastră e o umbră care-mi judecă tăcerea
Împietrit duhovnicește sub armura mea de zeu
Brațul este iataganul cu care-mi măsoară puterea,
Când în noapte devin prada celui plâns de Dumnezeu.

Eu sunt fiul unui tată, ce-a muncit pe brânci odată,
Să-și câștige existența într-un mediu ce s-a scurs...
Chiar dacă cu rana-n talpă avea lacrima uscată,
A zâmbit spre răsăritul plin de doruri ce-au apus.

A-nflorit în ochii-mi palizi o dorință care zboară
Și visam să trec hotarul devenind un călător.
Noptile-mi erau cursorul către lacrima amară.
Inima viza hotarul unde-odat' am fost fecior.

Anii trec și împrejur-mi stinse-s toate printre clipe,
Amintiri și timpuri bune, îngropate astăzi sunt.
Lângă-o piatră funerară a rămas un rug să țipe,
Oamenii-și aleg sclavia dincolo de legământ.

Am rămas cu tot ce-i veșted, chiar și noptile-s urâte
Totu-i fals, chiar adevărul astăzi e falsificat.
Oare și pe lumea-ailaltă masca o să ne ajute,
Să scăpăm de tirania celor ce i-am tot prădat?

Georgian Ionuț Zamfira 17.04.2021